

Украјинска поезија – Тарас Федјук

Ветар ће се откотрљати као камен или котрљан,
црним лиманом
спузаће, увијајући се, талас.

У корову ће запевати, засута прашином,
пољска сирена, убијена исуканим ножем.

Не самоћу, већ одсуство душа и људи
тражи душа
под турским срушеним зидом.

Ране јесење дане листати, као лисичије коже, -
у ствари, последња је од последњих суштинских идеја.

Поред свега — не успева. На корак и на крик
другова је много. Ово је југ. Базар, као начин живота.
...Заменили задњу цигару за јесен —
то је тако једноставно, а ипак нико није успео.

Само да је умети. Ма само да је умети заувек.
...У тишини, која ни венца, ни конца, ни закона нема, -
тишину зграбити,
а тишина ће се забити у дланове,
као у бакарном звону крвави језик.

Над мојом јазбином прошлогодишњом,
Над њеним мојим тугама
Плута снег и лед
Са чамцима попола.
Ах, како ћемо преживети
И како ћемо живети даље?
А још даље – нећемо рећи
Ни тузи, ни чамцима.

Све ћемо заборавити, осим тога
Да се пролеће кроз поља прикрада,
Да ће цветања, вероватно, бити,
А можда неће бити – тог цветања.
Ускотрљаћемо белу кућицу
На планину кремену,
Одомаћити се и заборавити
На муке Сизифове.

- Добро вече, моја драга, -
Јавићу се ја увече,
- Добро вече, мој вољени, -
Ти у зору одговори...
Ноћ је над градом троглавим...
За данас је то све.
Узгред,
Твоје руке, твоја рамена су -
Неописиве лепоте.

ИЗАЋИ – ХОДАТИ...

Изаћи – ходати. Ући – и опет ходати.

Мислити нешто

или је мисао мислити – боље.

Заправо, историја је – умакање застава

у крв сељачку

на земљама, због смрти несталим.

Дакле, на тлу историјском – јесен је иста.

Лишће у тамницама грана изњихаће масовно бекство.

Кишица јесења –

не данас, и не за нас, и не дажд.

И током реке - тече глава Претече.

Да осетим, можда, а да разумем – тешко...

Нек разумеју разумни, који све разумеју жестоко:

само у селу, у мраку ући ће вражји кнез,

само у стаклу, у селу Моринци

никог неће бити да чује.

...ти –
зелене очи прсти танки у мастилу
ти – златни верлибри и каберне на уснама
ти ући ћеш прва
ти застаћеш близу
ти очи ћеш ми прекрити и поживети до сто...

...ти –
која си мотала душу децембар јануар и фебруар
март април мај
ти – која си хтела још и
јуни јули и август...
кад се скупе људи
свима њима да се носе викнућеш преко рамена...

...ти – која си патила ко зна зашто
где зашто и због чега
ти – која си телефонирала и шмрцала ноћу
ти остај тамо међу осећањима највишим
ти – која ћеш викати –
тамо и вичи...

...ти – која се бојиш разгласа и јако добро знаш
где и у којој фиоци је избледело писмо
ти ући ћеш трећа
искочићеш кô бели зец
као што смо се некад љуљали у простору две собе...

...ти – која си заборавила адресу
ти на гробље отићи ћеш
и договорити се с онима који тамо раде и леже
ми смо се сретали зими ја сам те звао винтер
и додао: леди
и заборавио за трен...

...ти која ниси ни намеравала да будеш са мном...
пар
од нас испао није –
ипак допузи на шушањ...
...можда си још
Она с којом лежим
ти телевизор гледаш
а ја песмицу пишем...

Црни вочић је био црн,
јер то је моја омиљена боја, господо.
Он је стајао под брдом,
брдо је било сиво,
тако је то у животу.
Он је жвакао рунолист, гороцвет,
каменику
и друге ретке биљке,
које су отровне, вероватно,
а вочић је жив и црњи
но што је био.

Његови рогови су
као руке и ноге добротинитеља Шиве.
Његове очи су
попут туркменских смокви
на пијаци Привоз.
Његове груди...
о Господе,
текст ми је однекуд познат.
Као и заповест Божија,
која препоручује
да се не краде.

Њега... Уз њега је пастир.
Он је уз свиралу и у бубањ
свирао, јер шта да се ради,
кад јунац пасе,
а свирала свира.
Сликар из фатерланда је раширио
свој штафелај
и осликавао у тишини.
Дакле, ускоро почиње,
у јуну,
у трећој декади, чини се.

Фонтана је шашољила
о свим кривинама и исчашењима
сопственим и заувек.
Небом је тихо кружио
симпатични орао из Коломије...
Време је да се заврши прича

дозвољена, браћо,
а Шехерзада је
одбауљала за сноповима.
Али вочић је био црн.

С украјинског превео Јарослав Комбиљ

БЕЛЕШКА О ПЕСНИКУ

Тарас Федјук је рођен 1954. године. Украјински је песник. Дипломирао је на Филолошком факултету Универзитета у Одеси.

Објавио је петнаестак збирки песама. Члан је Националног удружења украјинских књижевника и Асоцијације украјинских књижевника.

Превођен је на стране језике.

Лауреат је премије Тараса Шевченка, најпрестижније украјинске награде за књижевност.